

PTUJSKI LIST

Politično gospodarski tednik.

Štev. 34

Ptuj, 31. avgusta 1921

III. letnik

Mojemu dragemu narodu!

Zlomljen od velikih naporov, ki jih je od njega zahtevala poverjena mu služba narodu in domovini, je izdihnil Moj mili oče Nj. Veličanstvo kralj Peter I. Svojo plemenito dušo.

Niti pod najtežjimi udarci usode ni Moj oče omahoval v Svoji zvestobi narodu zaobljubljeni misli.

On je v dneh največjih izkušenj in nesreč obvaroval vero v lepšo bodočnost naroda.

Skupno z narodom je krčil pota, ki so dovedla do vstajenja narodne zmage in slave.

Pod Njegovim modrim vladanjem, ki je imelo namen, da ves narod zavalovi in vname za veliki ideal osvobojenja in ujedinjenja naroda, da pridobi zanj simpatije in pomoč bratškega ruskega naroda ter velikih prosvetljenih zavezniskih držav na zapadu, je bilo izvršeno zgodovinsko delo osvobojenja in ujedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev v veliko narodno državo.

Ko je dočakal to največjo nagrado Svojega Vsemogočnega Boga za brezprimerne žrtve Svoje in Svojega naroda, s katerim je delil zlo in dobro, je Moj vzvišeni roditelj zaprl Svoje oči.

Ko stopam po čl. 56 državne ustave na izpraznjeni prestol ter sprejemam kraljevsko oblast v svoje roke, objavljam Svojemu dragemu narodu, da hočem zvest idealom Svojega očeta čuvati ustavne svoboščine in prava državljanov, ščititi državno edinstvo in bdeti nad pridobitvami naroda, ki so Mi bile izročene v varstvo.

Preprečen radi bolezn, da pridem na pogreb Svojega očeta in da vršim kraljevo oblast, pooblašam na podlagi člena 58. ustave Svoj ministrski svet, da Me zastopa v izvrševanju kraljeve oblasti po Mojih navodilih do Mojega povratka v domovino.

Slava Njegovemu Veličanstvu kralju Petru I. in mir Njegovi plemeniti duši!

Živel narod Srbov, Hrvatov in Slovencev!

Dano v Parizu, 17. avgusta 1921.

Aleksander s. r.

Cenjeni bralci!

Rotacijski stroj naše tiskarne se je pokvaril in smo se vsled tega zapoznili z izdanjem te številke. Izdamo sedaj 2 številki v enkratni izdaji. Upamo, da nam bralci oprostite zamudo.

Upravništvo.

Žalovanje po kralju Petru v Ptuj.

Javna poslopja so takoj po smrti razobesila črne zastave. V ponedeljek, na dan pogreba, je bila predpoldnem služba božja v mestni cerkvi in popoldne ob pol 18. mrtvaške molitve. Mesto samo pa si je odelo žalno obleko. Skoro z vseh hiš je bil videti znak žalosti, zvečer so gorele javne svetilke črno zavite. Trgovine in gostilne pa so bile med cerkvenimi opravili za pokojnega kralja zaprte.

V posvetovalnici mestnega magistrata pa se je v ponedeljek, 22. avgusta ob 17. v navzočnosti vladnega komisarja dr. Mateja Senčarja, petih članov sosveta, 14 novo izvoljenih odbornikov in ob prisotnosti vodje okrajnega glavarstva dr. Pirkmaierja, mestnega komandanta g. majorja Djeloševiča in tajnika okr. zastopa g. Ljudevita Sagadina vršila žalna manifestacija.

Vladni komisar je nagovoril nayzoče:

Gospodje!

Nj. Vel. Kralj Peter I. je bil!

Zgodovina, osobito Jugoslovanov odpira novo poglavje:

Kralj Peter I.

Veliki, osvoboditelj, ujedinitelj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

živel, delal in trpel je za svoj narod, za svobodo in ujedinjenje Jugoslovanov.

Svobodni, ujedinjeni smo!

Veličastna stavba prvega kralja naše krvi, našega srca še ni dograjena; na vseh straneh mogočne naše države še prežijo neprijatelji.

Ljubezen in vstrajnost našega velikega kralja, osvoboditelja je premagala glavne ovire.

V globoki žalosti in neskončni hvaležnosti se klanjamo danes in vedno spominu Nj. Vel. Kralja Petra I.

Slava mu! Slava mu! Slava!

Še obstoječe ovire moramo premagati pod modrim in jeklenim vodstvom hrabrega plemenitega naslednika, Nj. Vel. kralja Aleksandra, kateremu vzklikamo Živel naš kralj Aleksander Živel, živel, živel!

Vsi navzoči se pridružijo vskliku vladnega komisarja ter se podajo v smislu njegovega vabila skupno v župno cerkev k cerkvenemu obredu.

Žalna brzojavka se je odposlala tudi g. pokrajinskemu namestniku.

Kralja Petra zadnja pot.

Svečani pogreb našega kralja-Osvoboditelja je bila veličastna pot k zadnjemu počitku. Beograd doslej še nikdar ni videi tako

velikanske množice naroda. Po ulicah, koder se je pomikal sprevod, je tvorila špalir silna masa ljudstva. Iz vseh krajev države, iz Srbije, Makedonije, Bosne, Heroegovine, Dalmacije, Hrvatske, Slavonije, Vojvodine, Sloveniji in drugod so na pločnikih stale nepregledne mase ljudstva. Sprevod je bil izvršen točno po programu. Sprevod je napravil na vse globek vtisk. Bil so trenotki, da jih nikdo ne more s peresom opisati. Na čelu spreveda, kateremu so vso pot tvorili špalir beogradska posadka, kraljeva garda, gojenci vojaške akademije in mladina vseh beogradskih šol, so gardisti nosili tri križe. Žitno klasje so nosili gojenci akademije. Na belih konjih so za njimi jahali kraljevi fanfaristi. Za njimi godba, ki je svirala posmrtnice. Za njimi godba, ki je svirala posmrtnice. Za temi je na belem konju jahal poveljnik pogreba vojvoda Stepo Stepanović s svojim generalnim štabom.

Sledile so deputacije vojaštva vseh polkov z zastavami, ki so bile ovite v črni flor. Pretreljiva je bila slika, ko je med njimi korakalo odposlanstvo 48. jugoslovenske pešpolka Českoslovaške republike z zastavo in jugoslovenskimi napisi-

Objava.

Bilo bi pod mojo častjo, ako bi hotel odgovarjati na obrekovanja, katera objavlja o meni v zadnjem času „Jugoslavija“. Samo k trditvi v „Poslanem“, da se nisem skusil svoječasno braniti glede očitaj v „Straži“, ugotavljam, da sem poslal vsak članek v pogled svoji nadrejeni oblasti, g. odgovornemu uredniku po popravke, katerih do danes ni priobčil. Objave popravkov tudi sodnim potom ni bilo mogoče izsiliti, ker vsa tozadevna pisma na g. odgovornega urednika tavajo med Mariborom in Beogradom, ne da bi mogla dospeti v roke naslovljenca. Predaleč bi dovedlo, ako bi se kot uradnik na eksponiranem mestu hotel v bodoče pečati z vsakim časopisnim napadom; zato izjavljam, da nanje sploh ne bom reagiral in je to stvar moje nadrejene oblasti, da me sodi ali ščiti.

Ptuj, dne 18. avgusta 1921.

Dr. O. PIRKMAIER

vodja okrajnega glavarstva Ptuj.

IVAN TAVČAR.

(Ob sedemdesetletnici.)

V nedeljo 28. avgusta dopolni Ivan Tavčar sedemdeseto leto svojega rojstva. Njegove zasluge za nas Slovence so tolike, da se ga mora v kratkem spomniti tudi naš list.

Rodil se je Ivan Tavčar v Poljanah nad Škofjo Loko 28. avgusta l. 1851. Po dovršeni gimnaziji in pravoslovnih nauk se je posvetil odvetništvu, postal odvetnik v naši slovenski prestolici, kjer praznuje danes svojo sedemdesetletnico.

Javno je začel delovati Ivan Tavčar kot visokošolec. To javno delovanje se je vedno